

Avaleht>Kohtuasja algatamine>Euroopa justiitsatlas tsiviilasjades>Pangakontode Euroopa arestimismäärus Pangakontode Euroopa arestimismäärus

Belgia

Artikli 50 lõike 1 punkt a – kohtud, kes on määratud pädevaks arestimismäärust tegema

Esimese astme kohtu (*tribunal de première instance*) täitemenetluse küsimusi lahendav kohtunik (*juge des saisies*) (kohtute seadustiku (*Code judiciaire*) artikkel 1395/2).

Artikli 50 lõike 1 punkt b – asutus, kes on määratud pädevaks hankima kontot käsitlevat teavet

Kohtutäiturite koda (*Chambre nationale des huissiers de justice*) (kohtute seadustiku artikli 555/1 lõike 1 esimese lõigu punkt 25).

Artikli 50 lõike 1 punkt c – kontot käsitleva teabe hankimise viisid

Pärast teatavate rakendusmeetmete võtmist jõustus 1. jaanuaril 2019 kohtute seadustiku artikli 555/1 lõige 2, millega nähakse ette kombinatsioon valikutest, millele on osutatud ELi määruse artikli 14 lõike 5 punktides a ja b.

Sellest tulenevalt saab kohtutäiturite koda esimeses etapis kohtult taotluse saamisel taotleda Belgia keskpanga (*Banque nationale de Belgique*) juures asuvalt kontaktpunktilt vajalikke andmeid.

Saadud andmete alusel saab kohtutäiturite koda seejärel vajaduse korral esitada päringu ühele või mitmele pangale.

Artikli 50 lõike 1 punkt d – kohtud, kellele tuleb esitada edasikaebus arestimismääruse tegemisest keeldumise peale

Apellatsioonikohus (kohtute seadustiku artikli 602 esimese lõigu punkt 6).

Artikli 50 lõike 1 punkt e – asutused, kes on määratud pädevaks arestimismäärust ja muid dokumente vastu võtma, edastama ja kätte toimetama

Kohtutäitur (18. juuni 2018. aasta seaduse (millega kehtestatakse mitmesugused sätted tsiviilõiguse valdkonnas ja sätted vaidluste lahendamise alternatiivsete vormide edendamiseks) artikkel 196).

Artikli 50 lõike 1 punkt f – asutus, kes on pädev arestimismäärust täitma

Kohtutäitur (kohtute seadustiku artikli 519 esimese lõigu punkt 1).

Artikli 50 lõike 1 punkt g – ulatus, milles võib arestida ühiskontot ja volituse alusel kasutatavat kontot

Belgias on pangakontode arestimine reguleeritud kohtute seadustiku viienda osa II jaotise IV peatükiga (

<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). Ühiskontosid saab arestida. Kui pangal on teada summade jaotus ühiskonto sisest, puudutab arest üksnes summasid, mis kuuluvad võlgnikule, kelle vastu sissenõue on pööratud; vastasel juhul märgitakse kolmandast isikust võlgniku avaldusel kogu kontojääk. Sellisel juhul saab ühiskonto iga kaasomanik, keda arest ei puuduta, taotleda osalist aresti alt vabastamist, tingimusel et ta suudab tõendada, milline osa arvelolevast summas kuulub talle.

– Selle taotluse võib esitada esimese astme kohtu täitemenetluse küsimusi lahendavale kohtunikule (kohtute seadustiku artikkel 1395).

– Ametikontode (*comptes de qualité* või *comptes de tiers*) korral tuleb eristada järgmisi olukordi.

Võlgnik on konto omanik

Kuigi hüpoteegiseaduse (*loi hypothécaire*) artiklis 8/1 on sõnaselgelt sätestatud, et teavad ametikontod, mille olemasolu on seadusega ette nähtud (st advokaatide, kohtutäiturite, notarite kinnisvaraagentide kontod), on konto omaniku isiklikust varast eraldatud ja see eraldatus kehtib kolmandate isikute suhtes, ei ole seadusandja näinud ette, et konto omaniku eraõiguslikud võlausaldajad ei saa nendele ametikontodel hoitud summadele sissenõuet pöörata. Seega on põhimõttelist võimalik anda pangale korraldus nende summade arestimiseks. Pank peab pangakonto arestimisel nimetama konto konkreetse liigi (kohtute seadustiku artikkel 1452). Samas võib aresti täitemenetluse küsimusi lahendava kohtuniku juures vaidlustada. Võlgnik võib seega taotleda pangakonto aresti alt vabastamist.

Võlgnik on ametikontolt raha saama õigustatud isik

Ametikontolt raha saama õigustatud isikul, kelle nimel kontot hallatakse, on nõue konto omaniku vastu. Õigustatud isiku võlausaldaja võib selle nõude arestida. Võlausaldaja võib arestida summasid, mida kolmas isik võlgneb sissenõudja võlgnikule (kohtute seadustiku artikkel 1445). Pangakonto arestimismäärus peab olema suunatud konto omaniku (= kolmas isik), mitte panga vastu. Seda seepärast, et pangal on sellises olukorras võlg üksnes konto omaniku, mitte kontolt raha saama õigustatud isiku suhtes.

Artikli 50 lõike 1 punkt h – arestimisele mitte kuuluvate summade suhtes kohaldatavad eeskirjad

Teatavad summad, mida ei saa arestida, on Belgias reguleeritud kohtute seadustiku artiklitega 1409, 1409 bis ja 1410 (

<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). See puudutab piiranguid teatavate sissetulekute arestimisel ja nende arestikeeldu. See hõlmab palkasid, asendussissetulekuid, sotsiaaltoetusi ja elatisi. Nõuet ei saa pöörata alla teatava summa jäävatele sissetulekutele ega asendussissetulekutele.

Selleks et aidata täiteasutustel ja teatavatel juhtudel kolmandast isikust võlgnikel hinnata, kas kontol olevaid summasid saab arestida, on kohtute seadustiku artikli 1411 bis lõikega 3 tööandjatele ja väljamakseid tegevatele asutustele ette nähtud kohustus märkida väljamaksete tegemisel konkreetne kood, mis varieerub sõltuvalt kontole kantavast kaitstud sissetulekust. Selle kohustuse täitmata jätmine on kriminaalkorras karistatav.

See kohustus ei mõjuta võlgniku õigust tõestada õiguslike vahenditega, et tema jooksevkontole kantud summad ei ole arestitavad (kohtute seadustiku artikli 1411 bis lõike 2 esimene lõik). Lisaks on kohtute seadustiku artikli 1411 bis lõike 2 teise lõiguga ette nähtud ümberlükatav eeldus, et osa tööandja poolt võlgniku jooksevkontole kantavast summast ei saa arestida. See eeldus kehtib üksnes võlgniku ja tema võlausaldaja vahelistes suhetes.

Artikli 50 lõike 1 punkt i – tasud, juhul kui pankadel on õigus võtta neid samaväärsete siseriiklike määruste täitmise või kontot käsitleva teabe esitamise eest, ja teave selle kohta, milline pool peab need tasud maksma

Kohtute seadustiku artikli 1454 järgi kannab kolmandast isikust võlgniku avaldusega kaasnevad kulud võlgnik. Ette nähtud ei ole muude kulude hüvitamist, mis tekivad pangal seoses pangakonto arestimismääruse täitmisega või selle alt (osalise) vabastamisega.

1. jaanuaril 2019 jõustunud kohtute seadustiku artikli 555/1 lõikega 2 on ette nähtud, et kuningas määrab kindlaks pangakontosid puudutava teabe hankimisega seotud taotluste menetlemise tasud, samuti nende sissenõudmise tingimused ja korra. Vajaduse korral kannab osa nendest kuludest pank, mis edastab teabe, mida taotles asutus, kelle Belgia on määranud pädevaks hankima kontot käsitlevat teavet (vt määruse artikli 50 lõike 1 punkti b puudutav teave eespool), kui pankade või pankade määratud esindajaga on sõlmitud hüvitamiskorda käsitlev kirjalik kokkulepe, ilma et see piiraks määruse (EL) nr 655/2014 artikli 43 lõike 3 kohaldamist (vt kuninga 22. aprilli 2019. aasta määruse (millega määratakse kindlaks kohtute seadustiku artikli 555/1 lõike 2

kuuenda lõigu kohaste pangakontosid puudutava teabe hankimisega seotud taotluste menetlemise tasud ning nende sissenõudmise tingimused ja kord) artikli 3 punkt 2) (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>). Praegu pankadega sellist hüvitamiskorda käsitlevat kokkulepet ei ole.

Need kuninga kindlaks määratud tasud kehtivad kohtute seadustiku uute artiklite 1447/1 ja 1447/2 (mis jõustuvad tõenäoliselt 2020. aasta jooksul) kohaste siseriiklike teabe hankimise taotluste ning ELi määruse artikli 14 kohaste teabe hankimise taotluste suhtes.

Artikli 50 lõike 1 punkt j – arestimismääruse menetlemise või täitmise seotud mis tahes asutuse võetavate tasude skaala või muud eeskirjad, milles määratakse kindlaks asutuse võetavad tasud

Kui arestimismäärust täidab kohtutäitur, on tasud reguleeritud kuninga 30. novembri 1976. aasta määrusega, millega määratakse kindlaks tasu kohtutäiturite toimingute eest tsiviil- ja kaubandusasjades ning teatavad toetused.

Mis puudutab teabe esitamist, siis on 1. jaanuaril 2019 jõustunud kohtute seadustiku artikli 555/1 lõikega 2 ette nähtud, et kuningas määrab kindlaks pangakontosid puudutava teabe hankimisega seotud taotluste menetlemise tasud, samuti nende sissenõudmise tingimused ja korra. Kuninga 22. aprilli 2019. aasta määrus (millega määratakse kindlaks kohtute seadustiku artikli 555/1 lõike 2 kuuenda lõigu kohaste pangakontosid puudutava teabe hankimisega seotud taotluste menetlemise tasud ning nende sissenõudmise tingimused ja kord) (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>) jõustus tagasiulatuvalt 1. jaanuaril 2019.

Artikli 50 lõike 1 punkt k – siseriiklike määruste järjestamise kord, kui seda kohaldatakse

Belgia õiguse järgi ei anna pangakonto arestimismäärus nõudele mingit eesõigust. Hüpoteegiseaduse artikli 17 ja artikli 19 punkti 1 järgi on eesõigustatud üksnes arestimismäärusega seoses tekkinud otsesed kohtukulud.

Artikli 50 lõike 1 punkt l – kohtud või täitevasutus, kes on pädevad/pädev rakendama õiguskaitsevahendit

Pangakonto arestimismääruse vastu: esimese astme kohtu täitemenetluse küsimusi lahendav kohtunik (kohtute seadustiku artikli 1395/2 punkt 2).

Pangakonto arestimismääruse täitmise vastu: esimese astme kohtu täitemenetluse küsimusi lahendav kohtunik (kohtute seadustiku artikli 1395/2 punkt 2).

Artikli 50 lõike 1 punkt m – kohtud, kellele saab esitada edasikaebuse, ja edasikaebuse esitamise tähtaeg, kui selline tähtaeg on kindlaks määratud

Apellatsioonikohus (kohtute seadustiku artikli 602 esimese lõigu punkt 7).

Kohtute seadustiku artikli 1051 järgi on määruskaebust üldjuhul võimalik esitada ühe kuu jooksul määruse kättetoimetamisest kohtutäituri poolt või posti teel.

Artikli 50 lõike 1 punkt n – kohtukulud

Tsiviilkohtumenetluse kulud on reguleeritud kohtute seadustiku artiklitega 1017–1022.

Kohtukulud erinevad asjade lõikes ja nende määramisel tuleb võtta arvesse konkreetse asja asjaolusid.

Kohtute seadustiku artiklis 1017 on sätestatud, et üldjuhul mõistab kohus, sealhulgas omal algatusel, lõpliku kohtuotsusega kulud välja kaotanud poolelt, välja arvatud juhul, kui erinormis on sätestatud teisiti, ja ilma et see piiraks vajaduse korral kohtuotsusega otsustatud pooltevahelise kokkuleppe kohaldamist. Samas tarbetud kulud, sealhulgas artiklis 1022 osutatud menetlushüvitis, jäävad selle poole kanda, kes põhjustas neid tahtlikult, isegi kui sellist taotlust pole esitatud.

Kohtute seadustiku artiklis 1018 on sätestatud, millised kulud moodustavad menetluskulud.

1. Mitmesugused kohtulõivud ja registreerimistasud ning tempelmaksud, mis tasuti enne tempelmaksuseaduse (*Code des droits de timbre*) kehtetuks tunnistamist; kohtulõivud on lõivud, mis puudutavad kohtutoimiku avamist ja asja kandmist kohtu päevakorda (*droit de mise au rôle*), dokumentide koostamist (*droit de rédaction*) ja tõestatud dokumentide väljaandmist (*droit d'expédition*) (registreerimis- ja hüpoteegitasude ning kohtulõivude seadustiku (*Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe*) artikkel 268).

Sõltuvalt hagihinnast on lõivu suurus kohtutoimiku avamise ja asja kandmise eest kohtu päevakorda üldjuhul 100–500 eurot (täitemenetluse küsimusi lahendav kohtunik) või 210–800 eurot (apellatsioonikohus) (sama seadustiku artikkel 269/1). See summa tuleb tasuda toimiku avamiseks ja asja kandmiseks kohtu päevakorda.

Kohtusekretäride koostatud dokumentide või nende menetletavate dokumentide eest, juhul kui kohtuniku sekkumine pole vajalik, tuleb tasuda koostamislõivu summas 35 eurot (sama seadustiku artikkel 270/1).

Üldjuhul tasutakse kohtukantselei väljastatud tõestatud ärakirjade, koopiate või väljavõtete eest tõestatud dokumendi tasu, mis jääb vahemikku 0,85 kuni 3 eurot lehekülje eest (sama seadustiku artiklid 271 ja 272).

Registreerimistasu (3% põhisummast) tuleb tasuda otsuste eest, mis puudutavad põhisummat, mis on suurem kui 12 500 eurot (ei sisalda kohtukulusid).

2. Kohtudokumentidega seotud kulud, hüvitised ja töötasud.

3. Otsuse tõestatud ärakirja väljaandmise kulu: 0,85 kuni 3 eurot lehekülje kohta.

4. Menetlustoimingutega seotud kulud, eelkõige tunnistaja- ja eksperditasud.

5. Kohtunike, registripidajate ja poolte sõidu- ja elamiskulud, kui reisimine on nõutav kohtu korralduse alusel, ja ainult menetluse jaoks koostatud dokumentide kulud.

6. Artiklis 1022 osutatud menetluskulude hüvitis. Selle hüvitise tasub kohtuasja kaotanud pool ja see on kindlasummaline makse kohtuasja võitnud poole kulude ja advokaaditasude katmiseks. Selle hüvitise suurus määratakse kindlaks nõude suuruse alusel. Kuninga 26. oktoobri 2007. aasta määrusega on kindlaks määratud põhi-, miinimum- ja maksimumsumma. Kohtunik võib põhisummat vähendada või suurendada, jäädes maksimum- ja miinimumsummade piiresse. Need summad on seotud tarbijahinnaindeksiga.

7. Artikli 1734 alusel määratud lepitaja tasud, hüvitised ja kulud.

8. 19. märtsi 2017. aasta seaduse (millega luuakse tasuta õigusabi puudutav (*aide juridique de deuxième ligne*) eelarvefond) artikli 4 lõikes 2 osutatud makse.

Artikli 50 lõike 1 punkt o – dokumentide tõlkimisel aktsepteeritavad keeled

Täiendavaid keeli pole.

Viimati uuendatud: 01/08/2022

Käesoleva veebilehe asjaomaseid keeleversioone haldavad asjaomased liikmesriigid. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Euroopa Komisjon ei võta vastutust selles dokumendis sisalduva ega viidatud teabe ega andmete eest. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.